

Ta Lại Có Tình Đầu Rồi

Contents

Ta Lại Có Tình Đầu Rồi	1
1. Chương 1: Action 1	1
2. Chương 2: Action 2	2
3. Chương 3: Action 3	4
4. Chương 4: Action 4	5
5. Chương 5: Action 5	7
6. Chương 6: Action Accident	9

Ta Lại Có Tình Đầu Rồi

Giới thiệu

Thể loại: Hiện đại, vườn trường thăm mền văn trở thành sự thật, HETên gốc: Ngã hựu sơ luyện liễuEdit: ĐậuBeta: Kh

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ta-lai-co-tinh-dau-roi>

1. Chương 1: Action 1

CHƯƠNG 1, ACTION1

(Chó kéo xe tuyết Alaska)

Đậu: giống Alaska và Husky khá giống nhau, nên dễ bị nhầm lẫn.

Khi Diệp Hiểu Không từ trong tiểu khu nhà mình nhìn thấy Trần Quý thật ra thì nội tâm rất muốn học máu, yên lặng phun trào một lúc lâu, nghĩ thầm hay là xoay người quên đi. Trần Quý hình tượng hiện tại thật sự là khác xa với lời đồn trong Hệ tài chính của trường. Mặc dù Diệp Hiểu Không đồng chí đối với Trần đại soái ca này ý nghĩ muốn đã lâu, nhưng hiện tại thực sự không phải là một thời cơ tốt để tiếp cận, bởi vì Trần Quý hiện tại đang đuổi theo một con TiểuHiromi* chạy quanh sân, hình tượng gì gì đó quả thật là đã bị ném... đến nhà con Mary cách đường cái bên kia.

*giống Pomeranian, ở TQ hình như người ta thường gọi là Hiromi, loại chó này thường có lông màu vàng (cũng có loại lông trắng nữa)

Trong nội tâm âm thầm nắm thành quyền, nếu đã biết là người kia là ở cùng một khu vực mình, mình sẽ không sợ thời gian không đủ, còn nhiều thời gian, luôn có thể tìm được cơ hội để tiếp cận để nhìn kia. Diệp Hiểu Không là một gay tốt thời đại mới, đối với tương lai của mình tràn đầy lòng tin a!

Nghĩ xong, Hiểu Không liền kéo kéo sợi dây trên tay, nhẹ giọng nói: “Alex, chúng ta về nhà thôi!”

Nhưng làm Diệp Hiểu Không phản ứng không kịp chính là, cái giống Alaska kéo xe tuyết dừng mãi mà mẫu thân đại nhân nhàycưng chiều đến nâng lên trời kia Alex đột nhiên từ trên mặt đất ngóc dậy như tên lửa xông ra ngoài, mục tiêu chính là Tiểu Hiromiđang nhảy nhót lung tung trên cỏ a!

Diệp Hiểu Không chạy theo Alex đang chạy trốn, đồng thời, nội tâm không khỏi rơi lệ gào thét: “Ồ ngunày mà chạy cái gì mà chạy a? Mà vừa chạy là hạnh phúc của lão tử đều bay theo a! Mà động dục cũng phải nhìn xem thời gian địa điểm a! Hôm nào tao nhất định phải báo cáo lên Thái hậu cho nàng đem màyvào Đông cung làm Đại thái giám a!! Đừng có hăm hại mỗi tình đầu của tao a a a!!!”

Tiểu Hiromi hôm nay rốt cục thành công thoát khỏi sợi dây của chủ nhân, ở trên cỏ né tránh sự đuổi bắt của chủ nhân, đang lúc nó vui vẻ nhảy nhót trên cỏ, đột nhiên cảm thấy phía sau một cổ khí mạnh mẽ nhích tới gần, nó còn chưa kịp quay đầu lại nhìn, cái mông của nó đã bị một thứ lạnh lạnh va vào... Toàn thân TiểuHiromicứng ngắc quay đầu nhìn liền thấy một con chó kéo xe trượt tuyết uy phong lẫm lẫm đang chui đầu vào giữa đùi nó mãnh liệt ngửi ngửi, làm nó sợ đến nháy mắt tứ chi co quắp toàn thân run rẩy, tên phía sau chỉ cần một ngụm là có thể đem hân “giải quyết” cho xong chuyện a! Tiểu Hiromihận không thể ngậm sợi dây trong miệng giao vào tay chủ nhân a, hôm naymới vừa ra cửa liền gặp phải thải thảo* đạo tặc a, thật là năm con tuất bất lợi.

*thải đạo: hái cỏ =)))

Diệp Hiểu Không lúc chạy đến thiếu chút nữa là nhấc một cước đạp bay con chó chết tiệt Alex này, con này lúc nào cũng trongthời kỳ động dục a, cũng không quản vốc dáng chênh lệch giữa hai con chó. Nó đang ngửi cái đuôi xinh đẹp của Tiểu Hiromi, lại còn nhảy lên lưng Tiểu bác xinh đẹp làm mấy cái động tác nhún bĩ ối(=))))). Nếu như không phải e ngại có chủ nhân tại chỗ, tám phần là nó sẽ trực tiếp đem Tiểu Hiromi nàyđề xuống đất ngay tại chỗ xử theo pháp luật, thật là một con chó sắc vô lương a!

Diệp Hiểu Không lập tức tiến lên bắt lấy sợi dây của Alex, đem nó kéo đến một phạm vi an toàn, mà từ lúc mới bắt đầu đến cuối Trần Quý đứng ở một bên không động đậy gì lại tiến lên dắt TiểuHiromira.

Diệp Hiểu Không nhìn Trần Quý một chút, đại suất ca người ta dường như có điều gì đó mãnhliệt nhìn Alex, dọa y a, đừng nói là sẽ mở miệng dạy dỗ mình đi!

“Ha hử, nhà ngươi là giống Pomeraniana? ” Hiểu Không đồng chí quyết định mở miệng nói lảng sang chuyện khác, dẫn dắt ý nghĩ đại suất ca.

Trần Quý lúc này mới giương mắt nhìn Diệp Hiểu Không, khẽ gật đầu một cái xem như đáp lại, sau đó lại tiếp tục cúi đầu ngó Alex.

“Ngạch... Nhà tôichỉ là giống Alaska. ” Tiếp tục không còngì để nói. Dễ nhìn, cậu rốt cuộc muốn làm gì a? Cậu muốn làm gì thì nói a, cậunhư vậy nhìn nó nó cũng không biết cậu muốn làm gì a? Cậu không nói cậu muốn làm sao tôi biết cậu muốn làm gì a!

“Nhà cậuchính là công.” Đây cũng không phải là một câu hỏi, ngược lại câu đó mang tính trần thuật.

Diệp Hiểu Không sờ sờ đầu đáp ứng, Thái hậu nhà ykhi đem Alex ôm về cũng đã nghiêm trọng nói rõ, đây là một con chó công có khí phách hiên ngang, tuyệt đối tuyệt đối thuần chủng, Thái Hậu lại cảnh cáo riêng Diệp Hiểu Không cùng cha của y, lúc đi ra ngoài ngàn vạn lần phải dắt con mình đi tản bộ theo, tránh cho béo mập mất hết khí phách.

Trần Quý rốt cục đem tầm mắt từ cầu chuyển lên đến trên người Diệp Hiểu Không, sau đó nói một câu làm cho Diệp Hiểu Không sấm sét giữa trời quang: “Nhà tôicũng là công.”(2 con đực =))) chủ nào tố nấy =))))

∴

2. Chương 2: Action 2

CHƯƠNG 2, ACTION 2

(Giốngpomeranian, cái đuôi đẹp quá)

“Tiểu Không, con làm sao vậy? ” Ba Diệp từ phòng bếp đem thức ăn ra để lên trên bàn, nhìn thoáng qua thằng con mình đang nằm ngay đơ gục ở trên ghế sofa. Có thể là hôm nay quá mệt mỏi? Nhưng hôm nay là chủ nhật a, cũng không có lên lớp, con trai bảo bối này ngủ thẳng tới 12h trưa mới rời giường, xế chiều vẫn ở trong phòng ôm máy tính chơi game, căn bản là chưa đi ra ngoài hoạt động thể lực a, hay là do buổi tối xuống đất Alex đi dạo tiêu hao thể lực quá lớn? Đây cũng không thể a, Tiểu Không bình thường cũng dắt nó đi dạo a, lúc trở lại cũng vui vẻ, hôm nay này là làm sao?

Diệp Hiểu Không đuổi chân ra, tỏ vẻ tâm tình tích tụ không được thoải mái.

Cuối cùng mẹ Diệp nhìn không được nữa, từ trên bàn cơm đứng lên hướng thí thí của Diệp Hiểu Không đánh một cái, quát: “Đứng lên ăn cơm cho tao! Người trẻ tuổi suốt ngày cứ như bị bệnh thoái hoá xương là sao? Còn không chịu đứng lên!”

Diệp Hiểu Không vuốt vuốt cái mông, vẻ mặt buồn bực “Dạ” một tiếng, bò dậy đến bên bàn ăn nhặt một khối thịt ném vào trong miệng, vừa ăn vừa lầm bầm: “Cũng tại Alex, hôm nay mắc cỡ chết người!”

“Alex thế nào? Người ta hảo em đẹp làm sao mà chọc giận con? ” Mẹ Diệp đối với chú chó bảo bối quả thực là cưng chiều đến tận trời, ngày ngày cho Alex kia ăn cũng là miếng thịt đoạt xuống từ trên miệng Diệp Hiểu Không a, mỗi tuần lại nhất định mua một phần KFC bên ngoài a, mỗi tháng còn nhất định đi một lần đến phòng khám thú y a! Nuôi chó mà dưỡng thành loại tình cảnh này, mẹ Diệp coi như là công thành danh toại.

“Nó phát tình.”

“Động dục là chuyện bình thường, hiện tại tháng 4, chính là thời kỳ tốt để chó động dục ~” Mẹ Diệp gấp mấy miếng xương sườn vút vào trong chén Diệp Hiểu Không, ý bảo y ăn mau đi.

Diệp Hiểu Không cúi đầu nhìn mấy miếng xương sườn chỉ như da bọc xương kia một chút, trong lòng rơi lệ không ngừng: “Chính là đối tượng nó động dục cũng là một con chó công a...”

Chiếc đĩa của mẹ Diệp dừng một chút, nói: “Àn, ngày nay ngay cả bảo bối cũng bắt đầu biết tìm cơ hữu* rồi, không tệ không tệ.”

*cơ hữu: mn biết hết rồi hen =))

Nửa đêm, Diệp Hiểu Không nằm trên giường nghe Alex ở ngoài sân thỉnh thoảng sủa vài tiếng, trong lòng nói không phiền muộn là giả, lại nghĩ tới ban ngày bóng lưng rời đi của Trần Quý sau khi nói hết câu kia, không khỏi càng thêm khổ sở.

Diệp Hiểu Không có thể nói là bản thân vô sự tự thông đồng tính luyến ái, y lúc sơ trung cũng có kết giao bạn gái. Bạn gái nhỏ đó chính là một lolita khả ái trong lớp, vừa lúc y khi ấy cứ như shota, hai người cùng một chỗ quả thực có thể đi diễn kịch khắp nơi.

Nhưng là, mặc dù hai người cũng dùng hình thức chung đụng mà tình nhân thời kỳ trưởng thành hay làm, nhưng y cảm giác, cảm thấy thiếu thiếu một cái gì đó, Diệp Hiểu Không cảm thấy không có kích động, về phía bạn gái nhỏ luôn không thể nổi lên hứng thú, dù sao cô bé đó kêu y làm gì thì y làm cái đó, cũng không để ý thế nào. Sau kỳ thi giữa kỳ, hai người thuận lý thành chương chia tay, đến cao trung, trường học bài vở và bài tập quá nhiều, khiến y không có tâm tư nghĩ tới chuyện này. Cho đến khi lên đại học, y mới hiểu được chuyện gì xảy ra, thì ra là y chính là đồng tính luyến ái mà quốc tế lưu hành, hoàn hảo đây là một thời đại toàn dân giáo cơ*, Diệp Hiểu Không cảm thấy chuyện này không có gì, y thấy rất thông suốt.

*giáo cơ: Gay

Nhưng về sau chính là đại sự của mình rồi, bởi vì Diệp Hiểu Không coi trọng bảo bối sủng nhi Trần Quý, vị này chính là tài tử Hệ tài chính, quả thực đi đến chỗ nào cũng nổi tiếng, có tài có mạo, cộng thêm phẩm cách giữ vững lễ tiết kia cũng là đứng đầu gạch một dấu. Tuyệt đối là nam nhân tốt khiến toàn nữ sinh tranh nhau bỏ vào trong túi.

Diệp Hiểu Không lần đầu tiên chân chính nhìn thấy Trần Quý là ở đại học học kỳ hai năm thứ nhất, khi đó y chọn một môn học Sủng vật học, điều này cũng hoàn toàn là do mẫu thân đại nhân yêu cầu y tới trước tham quan học tập học tập, để ngày sau có thể đem Alex chiếu cố thành Vũ trụ đệ nhất cẩu. Lớp Sủng

vật học này, dạy học là một giáo sư nữ, bộ dạng bình bình, nhưng may mà lớp này nội dung chủ yếu là quay chung quanh súng vật, cho nên người chọn môn học này rất nhiều, trong đó 90% là nữ sinh, còn lại 10% nam sinh tám phần là vì mục đích tìm bạn gái mà tới, giống như Diệp Hiểu Không lớp này nam sinh cực ít. Diệp Hiểu Không mỗi lần đến đều phải ngồi ở hàng cuối cùng, bởi vì nam sinh cơ hồ chiếm cứ cả bậc thang phòng học đếm ngược hai hàng, yngượng ngùng đi tới phía trước ngồi trong đồng nữ sinh, chỉ cần nghe được những câu quan trọng của giáo sư rồi ghi lại là được rồi.

Khi đó Trần Quý ngồi trên Diệp Hiểu Không có một hàng, mắt Diệp Hiểu Không vừa lúc có thể nhìn thấy cái gáy trắng trắng của người ta, ychỉ cần nhắc chân là có thể đạp đến cái mông của Trần Quý. Tóm lại, Diệp Hiểu Không cho tới bây giờ chưa từng ngồi gần một nhân vật quan trọng như vậy, hai người bọn họ không cùng một khoa, mặc dù là cùng một khóa, nhưng giống như yloại khiếm tốn đến ngay cả hoạt động công tác xã hội cũng không tham gia đương nhiên căn bản sẽ không cùng Trần Quý có giao tập gì. Cho nên, lúc Trần Quý ngồi Diệp Hiểu Không liền có mặt, Diệp Hiểu Không rất sung sướng, ít nhất mình cũng có thể học cùng một lớp!

Trần Quý lên lớp cũng phi thường không thật tình, chỉ thỉnh thoảng giương mắt nhìn PPT một chút sau đó nhớ tự mình ghi chép, trong tay vĩnh viễn là một bộ môn bộ sách hoặc tài liệu sao chép nào đó. Bây giờ nghĩ lại, tám phần là vì nuôi chó mới đi chọn môn học của cái lớp đó đi, quả thật dễ nhìn cũng có một mặt không muốn người ta biết.

...

Giống Hiromi khi còn nhỏ & loại lông trắng.

3. Chương 3: Action 3

CHƯƠNG 3, ACTION 3

“Hiểu Không! Giao cho cậu!” Đồng đảng Trương Duy ở giữa tiết giả trang tiểu kiều kiều* vĩnh viễn cái mông cùng sau đó ném một xấp tài liệu lên bàn của Diệp Hiểu Không.

*tiểu kiều: từ dùng trong văn học cũ chỉ người con gái nhỏ, đẹp.

Diệp Hiểu Không nhìn cái bàn trống rỗng của mình tự dưng nhảy ra một chồng tài liệu hoạt động xã đoàn thì ngây người hồi lâu, sau đó quyết đoán đứng lên lật bàn: “Giao em gái mày a! Mẹ nó thấy ông đây lao động không công liền thích bắt nạt phải không?! Còn có, mày phiền toái đừng có làm mấy cái loại hành động dễ khiến người ta hiểu lầm có được hay không?! Mày thật sự rất muốn cùng Alex nhà tao lai giống có phải hay không?”

Tiểu kiều Trương Duy vĩnh viễn cái mông lên đời y gằm thét phun tào, dùng tốc độ mảnh vụn bước về phía trước thuận theo: “Ngoan! Hảo đệ đệ của anh, ca ca anh đây không phải là có chuyện quan trọng trong người sao ~ giúp ca ca đi, sau này nhất định sẽ không bạc đãi đệ đệ! ” nói xong liền bắt đầu lui liên tục về phía sau, đến lúc lui tới cửa lớp học Trương Duy còn đang cười híp mắt hướng Diệp Hiểu Không vẫy vẫy tay.

“Cút đi! Đồ không nhân tính khốn kiếp! Nhớ trưa mai phải mang sầu riêng đầy bao cho ông! Nếu không ông tại chỗ đâm chết người!! ” Diệp Hiểu Không hóa thân thành rồng lửa tiếp tục gằm thét.

Thật ra thì y và Trương Duy thật không phải cố ý trở thành bạn bè. Diệp Hiểu Không lớn lên là nam sinh thuộc kiểu nhỏ nhắn xinh xắn, mà Trương Duy lại là học sinh đặc biệt được nhận bởi sức thể thao, thân hình cao lớn da ngăm đen, đi đến đâu đều có vài người ngoáy đầu lại nhìn, cùng Diệp Hiểu Không ở chung một chỗ thật sự là không thể nào đáp được. Nhưng ai bảo trường học Hệ Pháp ngữ chỉ tổng cộng có năm nam sinh, một người thì cùng các nữ sinh trò chuyện khuê mật rất thân mật, một người xuất quỷ nhập thần thần long kiến thủ bất kiến vĩ, cả ngày học tập rồi làm việc bán thời gian chạy vật cho thư viện, thật sự là có lòng đến gần cũng không được người ta để ý tới a, đáng thương Diệp Hiểu Không đồng chí chỉ có thể thông đồng cùng Trương Duy đồng học, rốt cục có người làm bạn mà điều kiện tiên quyết là cái tên này ba ngày hai đêm vì muốn lấy lòng bạn gái mà giao cho y một đồng chuyện thổi rửa, quả thật cộng sự mới là người có thể tin nhất, còn về mặt nhìn cơ hữu cũng là mây bay a...

Diệp Hiểu Không một bên hướng phòng làm việc của xã đoàn Hồng Thập Tự đi, trong lòng yên lặng phun trào Trương Duy hành động vô lương. Vị nhân huynh này bằng vào tài ăn nói tranh cãi trước mấy xã đoàn, lúc lên năm hai liền được làm tới chức bộ trưởng, thiết sử nhục mà, hôm nay đã lên năm ba, tên này vẫn còn chiếm chức vị bộ trưởng, mà lúc có việc thì toàn giao cho cấp dưới, còn lúc nộp tài liệu cho chủ tịch xã đoàn thì mỗi lần đều đứng ra trước tranh công, da mặt quả thực có thể nặn thành bánh mì Tân Cương loại lớn rồi, vừa dày lại vừa cứng!

Mặc dù trong lòng đối với Trương Duy là một trăm cái bất mãn, nhưng Hiểu Không đồng chí chúng ta vẫn là tận lực phóng khoáng, sửa lại nét mặt mặt gồ của phòng rồi tiến vào nói: “Nhĩ hảo! Tôi tới thay Trương Duy nộp tài liệu hoạt động, cậu ấy hôm nay trong nhà có chuyện cho nên không có cách nào tới, thật xin lỗi, đây là tài liệu, xin mời... xem qua...” Diệp Hiểu Không ngẩng đầu liền thấy vẻ mặt Trần Quý như có điều suy nghĩ đang nhìn mình, “Cậu! Cậu tại sao ở đây?”

Cái này không thể trách Diệp Hiểu Không cảm thấy ngạc nhiên, người ta thăm mền Trần đại soái ca gần hai năm, không có tiếp xúc nhưng ít nhất cũng có làm tiểu nhân đi điều tra a. Mặc dù có thể điều tra không triệt để, nhưng ít ra y có thể xác định Trần Quý tuyệt đối không phải là chủ tịch xã đoàn này, nếu không hẳn tình nguyện mạo hiểm bị tiểu kiều Trương Duy bắn chết nguy hiểm cũng sẽ đem những tư liệu kia gặm gặm ăn a! Y vất vả như vậy mà để tên kia chạy tới trước mặt người yêu y khoe khoang cái rắm a! Y rốt cuộc biết vì sao thảo nê mã luôn chạy như điên khi thấy người trong lòng, quả thật là cầu huyết chỗ nào cũng có a...

“Tôi thay mặt giúp một chút thôi.” Trần Quý nhún vai, từ trên tay Diệp Hiểu Không lấy xấp tài liệu, cũng không thèm nhìn lấy một cái tùy ý đặt kế bên một chồng sách.

“Nha.” Diệp Hiểu Không cúi đầu nhìn góc áo sơ mi đen của Trần Quý, không biết nói cái gì nữa, mặc dù mỗi lần đều nói với bản thân nhất định sẽ đem Trần Quý đuổi tới tay. Nhưng tình huống thực tế thì, căn bản không có dũng khí mở miệng cùng Trần Quý nói chuyện phiếm. Mà Trần Quý ngay cả y hợ gì gọi là gì cũng không biết, hai người bọn họ có khoảng cách, vừa mới bắt đầu liền lớn như vậy.

Hai người đối diện nhau không nói gì thật lâu, Diệp Hiểu Không cứ ngó cái góc áo màu đen kia, nhìn chăm chăm đến nở hoa, quả thật ở trước mặt người trong lòng, tất cả hoạt động trí óc cũng sẽ hóa thành hư ảo a!

“Chúng ta đi thôi.” Vẫn là Trần Quý mở miệng trước phá vỡ trầm mặc.

“A?” Diệp Hiểu Không kinh ngạc ngẩng lên đầu, phun tào y không nghe lầm chứ? Mới vừa rồi câu nói kia chủ ngữ hình như là “Chúng ta” đi, như vậy nói cách khác Trần đại soái ca mới vừa rồi là muốn mời mình cùng nhau về nhà sao? Diệp Hiểu Không cảm giác mình từ trên trời giáng xuống vui mừng đến chóng mặt ngất, hai chân cũng bắt đầu nhũn ra.

Trần Quý thông dong đem đồ trên bàn dọn dẹp cho tốt, lấy áo khoác khoác trên ghế dựa mặc vào, đi tới cửa mới phát hiện Diệp Hiểu Không vẫn nguyên si đứng tại chỗ không nhúc nhích, bất đắc dĩ nói: “Hôm nay tôi muốn đi mua cho A Hoàng ít đồ, dù sao cũng thuận đường, cùng đi không?”

“A Hoàng?” Diệp Hiểu Không cứng ngắc xoay người, vẻ mặt rối rắm nhìn Trần Quý hồi lâu.

“Nga, là Tiểu hiromi ngày đó bị Alaska nhà cậu khi dễ.” Trần Quý vẻ mặt nhất phái thản nhiên.

Lại thêm một cú sét đánh ngang tai giáng xuống, đem Diệp Hiểu Không đánh cháy khét. Mẹ nó Trần Quý cậu biết cậu là thân phận gì không? Cậu không phải là người vừa ưu nhã lại hoàn mỹ, mở miệng hẳn phải là “Ti Amo” không thì là “Je T’Aime” sao? Mẹ nó tôi còn tưởng rằng nhà cậu nhất định là một tên Kinh Thiên Bất Phàm, tên tiếng Anh là “D’Aniel” cũng được a! Hiện tại cậu lại đặt là “A Hoàng”? Dễ nhìn nào cậu rốt cuộc là làm sao mà tiếp đất chọn cái tên này a?

*Tiamo = Je T’Aime = I love u. Chắc ý e Không nói là a đặt cái tên quá tầm thường, quá thường dân @.@

~::~

4. Chương 4: Action 4

CHƯƠNG 4, ACTION 4

Khu dân cư cách trường học rất gần, hơn nữa hai người tính thuận đường đi tới cửa hàng thú nuôi, cho nên cũng không định tốn thời gian ở cửa trường đợi xe buýt, định bụng đi bộ về.

“Alaska nhà cậu tên gì? ” Trần Quý bộ dạng bước đi rất tùy ý, hai bỏ vào túi lộ ra vểnh biếng, nhưng cũng không làm cho người ta cảm thấy không có tinh thần.

“Alex. ” Diệp Hiểu Không nhìn chung quanh, phát hiện số người nhìn đại suất ca quả thật là rất nhiều, bọn họ lại chưa đi bao xa, đi ngang qua phần lớn cũng là sinh viên của trường, vì vậy thỉnh thoảng có người hướng phía bọn họ nhìn quanh. Diệp Hiểu Không nhất thời lúng túng, giống như vụng trộm, rốt cuộc là muốn ồn ào thế nào a?

Trần Quý nhếch miệng cười cười, nói: “Rất xứng, rất uy phong.”

“Nhà cậu gọi là gì a? ” Hỏi xong mới phát hiện vấn đề này đã sớm có đáp án rồi, chiều rộng mặt Diệp Hiểu Không lại rờn rờn biến lệ, phần nộ nói, “Nga, đúng, gọi A Hoàng,... Cái kia hơi nông dân.”

Trần Quý buồn cười nhìn nam hài bên cạnh cúi đầu xoắn xoắn góc áo, nhất thời cảm thấy tâm tình tốt vô cùng, hần sao lại không nhận ra Diệp Hiểu Không, nam hài này là người trên lớp chọn luôn đoạt chỗ ngồi phía sau hần, ngày lễ luôn tìm người tặng quà cho hần – ngốc nghếch một cách tự nhiên, trên Forum BBS của trường chỉ cần là chuyện của hần nam hài này sẽ cố gắng đoạt ghế số pha... Bất kể là như thế nào, một người xuất hiện trong sinh hoạt của mình nhiều lần như thế, lưu lại dấu vết cũng nhiều, mà tất cả những chuyện đã xảy ra cũng có dấu vết để lần theo, chẳng qua là người có muốn theo hay không mà thôi. Hiển nhiên, Trần Quý lại là người đi theo...

“Diệp Hiểu Không, cậu thật đáng yêu.”

Diệp Hiểu Không đồng học mở miệng ngẩng đầu, nhìn nụ cười của Trần Quý nhất thời cảm thấy toàn bộ khí huyết chảy thẳng lên mặt, không biết làm sao cứng đờ ngay tại chỗ, tim đập kịch liệt như muốn bay ra khỏi ***g ngực. Y đột nhiên cảm thấy, có lẽ, y nếu cố gắng có thể sẽ chen vào được thế giới của Trần Quý.

“Hoan nghênh quý khách! ” Lúc đẩy cửa ra người phục vụ liền tươi cười hướng khách cũ chào hỏi, “Hai vị muốn chọn thứ gì?”

Diệp Hiểu Không chuyển đầu khắp nơi nhìn, cửa hàng thú nuôi này không lớn lắm, thang lầu phía trước chính là bệnh viện thú y đi, vào trong còn có chỗ giúp thú nuôi tắm rửa, xem ra là liên hiệp kinh doanh. Hiện tại muốn hành nghề này, cũng không phải chỉ mở một cửa hàng liên xong chuyện, tốt nhất là lôi kéo được thú nuôi của khách hàng đi vào, sau đó phục vụ một vòng mới có thể ra cửa.

“Cậu có cần mua gì không? ” Diệp Hiểu Không tùy ý cầm lấy món đồ chơi cơ bản nhìn một chút, quay đầu hỏi Trần Quý.

Trần Quý đứng trước một loạt thức ăn dành cho chó tựa hồ rất buồn rầu: “Lần trước mua thức ăn cho chó về A Hoàng dường như không thích, tôi cũng nghĩ phải thay đổi loại khác.”

“Cái gì? Cậu cho nó ăn thức ăn cho chó?! Alex nhà tôi chưa bao giờ ăn. ” Diệp Hiểu Không như phảng phất nghe được một câu đáng chê cười, phản ứng có chút kịch liệt.

Y mới vừa nói xong, Trần Quý cùng nhân viên phục vụ về mặt cứng ngắc nhìn Diệp Hiểu Không, người phục vụ lại càng trừng mắt bắt đầu chất vấn Diệp Hiểu Không: “Nhà anh là chó gì? Chó nên ăn thức ăn cho chó a, nếu không bọn chúng ăn cái gì?”

Diệp Hiểu Không ngượng ngùng sờ sờ mũi, lại đột nhiên cảm thấy này không phải là vấn đề lớn gì, nhất thời lễ trắng khí hùng: “Chúng tôi ăn gì nó liền ăn cái đó a!”

“Dạ dày của chó cùng dạ dày chúng ta không giống nhau, hơn nữa bọn chúng đối với lượng muối hấp thu chỉ bằng 1/6 con người, đối với rất nhiều loại thức ăn của chúng ta không tiêu hóa tốt, sao anh có thể nuôi chó như vậy a! ” Em gái phục vụ ngón từ chính nhĩa, làm cho Diệp Hiểu Không thấy mình như phạm vào sai lầm nghiêm trọng, “Thức ăn cho chó đặc biệt vì chó mà tạo ra, bọn chúng ăn vào mới có thể khỏe mạnh hơn có lực hơn.”

Mẹ nó Alex nhà tôi từ nhỏ chính là dùng thịt nuôi lớn, sao có thể đi ăn thức ăn cho chó? Chonó một chậu thức ăn nhập khẩu dành cho chó nó cũng không thèm cho cái rắm a! Cái gì mà tiêu hóa không tốt, tathấy

con chó thối kia hiện tại quá cường tráng đi, chủ nhân ... không ... lúc lắc cái đuôi là có thể bay lên trời a! Bây giờ còn học được giáo cơ, nghĩ đến cái vấn đề này Diệp Hiểu Không bên trong lệ rơi đầy mặt, chẳng lẽ quả thật là bởi vì ăn nhiều thức ăn của con người nên mới bị giáo cơ luôn?

“Ngạch... ha ha, tôi biết rồi. ” Diệp Hiểu Không không phản bác được, chỉ có thể nói quanh cho qua.

“Cho tôi một bọc này đi. ” Trần Quý im lặng dùng ngón tay chỉ một bọc thức ăn cho chó, cắt đứt tranh chấp giữa Diệp Hiểu Không cùng em gái phục vụ.

Nghe thấy có sinh ý em gái phục vụ lập tức thay khuôn mặt tươi cười, từ trong tủ kéo bao thức ăn cho chó ra ngoài rồi đi ra quầy phục vụ, vừa đi miệng còn không ngừng nói: “Để nhìn, anh chọn rất tốt, loại này là thức ăn dành cho chó nhập khẩu từ nước Đức, là loại tiêu thụ vô địch của cửa hàng chúng tôi a, rất nhiều khách hàng tới chỗ chúng tôi để mua, bên trong còn rất nhiều loại, lần sau anh tới có thể thay đổi. Hảo, tổng cộng 160!”

Diệp Hiểu Không chột lạng nhìn Trần Quý bỏ tiền dài thọt, đang nhớ lại lần trước giúp lão mục mua bao đại mễ kia, tâm can cũng bắt đầu run lên, hiện tại quả thật là chó so với người còn tinh quý hơn a! 160 nguyên mua được một bọc như vậy, có thể ăn được bao lâu a, còn là hàng đặc biệt nhập khẩu, hoàn hảo Tiểu Hiromi nhà Trần Quý khẩu vị không quá lớn. Nhớ tới Alex ở nhà thường xuyên ăn một chén cơm cùng một khối thịt ngon, mặc dù nuôi tốt, ăn rất sướng, nhưng nó chưa bao giờ biết mùi vị thức ăn dành cho chó là như thế nào!!

“Cậu không mua? ” Trần Quý nhìn Diệp Hiểu Không dường như có chút thất thần, cười hỏi.

Diệp Hiểu Không lắc đầu, bị đá kích, hiện tại khí lực nói liên tục nói cũng không có.

Trần Quý vui vẻ, giơ tay lên xoa xoa tóc Diệp Hiểu Không, “Chó nhà cậu không ăn thức ăn cho chó, cũng không cho A Hoàng nhà tôi ăn sao?”

Nơi được sờ qua tựa hồ cảm nhận được nhiệt độ tay đối phương, tuy ngắn ngủi nhưng có thể phát ra sức dụ dỗ quyến luyến, từ đó không thể vãn hồi, không thể vãn hồi.

Diệp Hiểu Không ngốc sững sốt một chút liền đỏ cả mặt, nhẹ nói nhỏ “về nhà” liền lão đảo chạy ra khỏi cửa hàng thú nuôi, Trần Quý xoay người đuổi theo, lại cúi đầu nhìn tay của mình một chút, mới từ từ bật cười.

...

5. Chương 5: Action 5

CHƯƠNG 5, ACTION 5

“Ai đại ca, anh đi diễn lại trò này mấy lần rồi, giờ mà không nhớ được tui liền gặp quý! Đừng có mà xin thương xót!” Diệp Hiểu Không một tay ôm mấy cuốn sách một tay cầm điện thoại di động hướng thư viện đi, y đời trước đúng là đắc tội người này, hảo hảo một tuần lớp không có hoạt động gì thì lại phải giúp Trương Duy chết tiệt kia đem sách tới thư viện, tên kia theo đuôi bạn gái thoải mái tới ngay cả sách cũng không thèm đem, lại muốn huynh đệ giúp mình đem tới, phắc! Lần sau nhất định phải chôn sống nó!

Một bên vội vã đi Diệp Hiểu Không một bên ở trong lòng đem Trương Duy mắng đến cầu huyết lâm đầu, vốn đang tính sáng hôm nay đưa Alex ra bờ sông công viên đi dạo, hiện tại lại phải chờ đến chiều rồi, rồi hoạt động sau buổi chiều xem ra phải bị hủy bỏ.

Diệp Hiểu Không thật ra thì không thấy rõ người phía trước đến cùng có phải Trần Quý hay không, y theo bản năng trốn đằng sau một cây cột lớn. Len lén nhô đầu ra liếc mắt nhìn, mới phát hiện quả thật là Trần Quý, bên cạnh là một nữ sinh cao gầy, tóc uốn gợn sóng dài đến hông, nhìn rất thành thực. Hai người từ dưới bậc thang hướng thư viện đi tới, dường như đang nói gì đó, mà học sinh chung quanh cũng nhanh chóng bị hai người bọn họ làm cho mù mắt. Từ xưa đến nay, tuần nam sánh đôi mỹ nữ, quả thật là chân lý.

Diệp Hiểu Không len lén sờ sờ ***g ngực của mình, thì ra đau lòng chính là cảm giác như vậy, ề ề, khó chịu, giống như có một thứ gì đó chui từ dưới đất lên không thể khống chế lý trí. Trần Quý không có bạn gái, nhưng nữ sinh theo đuổi hắn rất nhiều, điểm này Diệp Hiểu Không cũng biết, chẳng qua là hai lần

trước gặp mặt làm cho ynghĩ rằng mình cũng là có cơ hội ngang hàng cạnh tranh. Diệp Hiểu Không tự giấu dụi dụi mắt, xoay người đi vào thư viện tìm một ngăn tủ đem sách Trương Duy nhét vào, phát cái tin nhắn đem số ngăn tủ nói cho hắn biết để tự hắn xuống lấy.

Y cảm thấy mình hiện tại muốn làm là ôm Alex lăn ở trên giường, vuốt vuốt lông nó, xoa xoa tai của nó, cùng nó chụp móng, bởi vì ít nhất, Alex sẽ liếm mình, sẽ hưởng mình làm nũng, sẽ đem cái bụng ra cho y vuốt, sẽ toàn tâm toàn ý lệ thuộc vào mình, yêu mình.

Xế chiều Diệp Hiểu Không vẫn theo nguyên kế hoạch đem Alex kéo đến bờ sông nhỏ cạnh công viên, ngày xuân không khí gió thổi hơi ấm, thổi tới trên người cũng có thể gây lười! Alex một đường ngoan ngoãn đi bên cạnh Diệp Hiểu Không, một bộ dạng khí phách hiên ngang đẹp trai quả thực làm cho người ta muốn nhỏ cho hắn mấy cây (?). Người đi dạo đi ngang qua đều đối với một người một chó này nhìn chăm chú rất lâu, không ít người đi đường thậm chí là nổi lên tâm tình muốn mua chó! Đám người ít hơn một chút khi đến bờ sông, Alex lập tức lè lưỡi hung hăng thở hai cái, mẹ nó nó là chó kéo xe trượt tuyết a, lý ra nên chạy xe trượt tuyết trên cánh đồng tuyết mịn mờ a, nửa đêm ngủ ở bên ngoài cũng dùng tuyết làm chăn đắp, có xe trượt tuyết a! Ở thành thị thế nhưng mùa xuân liên hơn mười độ, này thì tới mùa hè làm sao nó vượt qua a a, quả thực phải biến thân thành chó nướng sao a? Nhân loại quả thực ngu xuẩn, tại sao phải đem nó đưa tới một nơi nóng hừng hực thế này a?

Diệp Hiểu Không hai mắt thả trên mặt nước, nhìn chăm chăm mặt nước đến gần người, cũng không quản con chó đứng bên cạnh là nóng hay lạnh, y hiện tại trong đầu toàn là hình ảnh hài hòa buổi sáng Trần Quý cùng nữ sinh hoàn mỹ kia. Mình rốt cuộc là thích hắn nhiều như thế a, đến bây giờ vẫn còn rối rắm!

Thần trí không rõ đang muốn hung hăng lôi kéo chó hành hạ chạy cự li dài vận động, lại đột nhiên bị chó lôi ngược lại chạy nước rút! Đợi thấy rõ nguyên nhân, con chó phá phách nhà mình chẳng qua là bắt đầu vây bắt Tiểu Hiromi nhảy nhót cùng rồi, Diệp Hiểu Không bên trong lệ rơi đầy mắt, thật là cái gì không muốn gặp thì liền xuất hiện ra.

“Ha hã, cậu tới dẫn A Hoàng a?” Diệp Hiểu Không cười cười, nhưng cảm giác mình thật ra thì không có cười thật, không biết trong mắt Trần Quý mình là cái bộ dạng gì.

Trần Quý nhú nhú mày, đi tới đem sợi dây A Hoàng giao cho Diệp Hiểu Không, lại từ tay Diệp Hiểu Không nhận lấy sợi dây Alex.

“?” Diệp Hiểu Không đầu đầy sương mù mịt.

“Nhìn cậu mất hứng còn kém khóc thôi.” Trần Quý tức giận liếc y một cái, “Đi thôi, bên kia có một cái đình, đi qua một chút.”

Nói xong cũng không đợi Diệp Hiểu Không đáp ứng liền dắt Alex đi, Diệp Hiểu Không cúi đầu nhìn Tiểu Hiromi đang chạy quanh chân mình, Tiểu Hiromi nhìn thấy chủ nhân hoàn toàn không thèm để ý mình, trong nháy mắt liền hóa thân nịnh hót ôm chân Diệp Hiểu Không cọ a nhảy a van xin an ủi.

“...”

“Buổi sáng cậu ở thư viện?” Trần Quý đem sợi dây Alex thắt ở trên lan can đình, vỗ vỗ đầu của nó ý bảo nó yên lặng.

Alex: “Ặng!!”

“... Tôi đi đưa cho bạn ít đồ.” Diệp Hiểu Không cúi đầu nhìn giày của mình nhẹ giọng trả lời.

“Tôi gọi cậu, cậu không có lương tâm chạy trốn cũng nhanh thật.” Trần Quý lại đem Tiểu Hiromi đang trình diện để bên cạnh Alex.

Alex: “Ặng O(_)O~~”

A Hoàng: “Ngao!!!!!! (o)”

“Tôi... Tôi không nghe thấy.”

“Người kia chỉ là đồng học của tôi, không nên ghen.”

Diệp Hiểu Không mãnh liệt ngẩng đầu, vẻ mặt Trần Quý làm cho y trong nháy mắt đỏ bừng cả khuôn mặt: “Người nào, ai nói tôi ghen tị? Không, không đúng, tôi tại sao phải ghen?”

“Àn, nói như thế nào đây, ” Trần Quý ngẩng đầu sờ sờ cằm của mình làm bộ dáng suy tư, “Có một tiểu ngu ngốc cho rằng mình tàng hình vô cùng tốt, mỗi lần tới ngày lễ đều tặng quà cho tôi, lại luôn viết mấy câu lãng mạn tiếng pháp làm hại tôi trở về còn phải mệt nhọc tìm người phiên dịch thành tiếng Trung. Cậu nói y không thể trực tiếp dùng tiếng Trung nói cho tôi biết sao?”

“Tôi mới không ngu ngốc đâu! ” Diệp Hiểu Không nín hồi lâu mới rống ra một câu không có dinh dưỡng như vậy..., y nắm lòng bàn tay của mình thật chặt, tim đập muốn như bay ra ngoài. Hắn chưa từng nghĩ tới mình có thể kích động như thế, tựa như y cho tới bây giờ không hề nghĩ tới Trần Quý sẽ quay đầu lại phát hiện tình cảm của mình.

“Àn, cậu không ngu ngốc, là tôi quá ngu ngốc, hẳn là nên nói cho cậu biết sớm một chút.” Vừa nói Trần Quý vừa ấn Diệp Hiểu Không đặt trên cây cột nhẹ hôn xuống.

“Hiện, hiện tại cũng không muộn! ” Diệp Hiểu Không nhìn dung nhan tuấn lãng trước mắt, trong nháy mắt cảm thấy tâm tình giống như bọt xà phòng phiêu lên bay lên đám mây, hắn không chỉ đợi được Trần Quý, còn đợi được tình yêu của y.

Trần Quý buồn cười nhìn nam sinh trước mặt sắc mặt hồng nhuận, không nhịn được cúi đầu ngậm bờ môi của y..

Alex (nghe răng trợn mắt): “Hắc hắc, các chủ nhân tốt cục đã ở cùng một chỗ, người còn chờ cái gì? Nhanh một chút đi theo bốn đại gia!”

A Hoàng (lạnh run): “Mới, mới không cần!”

Alex (híp mắt âm hiểm): “Hừ, muốn bốn đại gia dùng tới sức mạnh?”

A Hoàng (toàn thân co quắp): “Người đồ chó lưu manh!!!”

Alex (hình dáng kiêu ngạo kiêu): “Bốn đại gia vô cùng đẹp trai! Tuyệt đối uy phong! Tuyệt đối khí phách! Sau này ra cửa Husky cách vách ngu xuẩn kia dám đối với người sửa một tiếng nữa tatuyệt đối cắn đẹp hắn!!”

A Hoàng (nhất thời sáng mắt): “Thật, có thật không?”

Alex: “Bảo bối ~ Ta luôn luôn giữ lời.”

A Hoàng: “Kia... Vậy cũng được ~ “

∴

Đậu: Vậy là cả thú nuôi lẫn chủ nhân đều HE ~ (”) ..

.

.

Đùa thôi, còn 1 chương nữa mới hết

6. Chương 6: Action Accident

CHƯƠNG 6, ACTION ACCIDENT

“Ngoan, tắm cho mày sạch sẽ ~ đợi lát nữa sẽ một thân sẽ thoải mái a! ” Diệp Hiểu Không cầm lấy vòi sen vòi phun cẩn thận cọ rửa lông của Alex, trong miệng còn không ngừng nhắc đi nhắc lại.

Trần Quý tựa vào cửa, buồn cười nhìn Diệp Hiểu Không bôi rồi gãi cái đuôi to của Alex, cảm thấy trong ngực đầy đầy những ngôn ngữ không cách nào cảm thấy thỏa mãn. Nam hài trước mắt sắc mặt tinh thần phấn chấn, trên tóc dính bọt trắng, nụ cười xinh đẹp giống như ống kính trân quý của nhiếp ảnh gia. Trần

Quý đối với quyết định của mình cảm thấy tương đối hài lòng, như vậy là trần bảo của mình đã được cắt đầu rất tốt.

“Cậu đứng ngốc ở đó làm gì? Quá tới giúp tôi một chút! ” Diệp Hiểu Không thật ra thì không thể nào giúp Alex tắm, chủ yếu là bởi vì chó Alaska hình thể thật sự là vô cùng khổng lồ, một mình y tắm cho nó mỗi lần đều biến thành đầy người ướt đầm chật vật không chịu nổi, vì vậy dưới tình huống bình thường mỗi hai tuần y sẽ chọn một ngày khí trời tốt đem Alex tới cửa hàng thú nuôi hưởng thụ một phen đãi ngộ đặc thù.

Trần Quý suy nghĩ một chút, vẫn quyết định nghe lời tiến lên hỗ trợ, bất quá rốt cuộc là hỗ trợ hay là gây chuyện, còn không biết được.

“Giúp tôi nắm hai chân trước của nó, đè lại đầu của nó, nếu không lại muốn vùng vẫy. ” Diệp Hiểu Không đưa sữa tắm trong tay hướng cái móng của Alex rửa rửa.

Trần Quý nghe lời làm theo, cúi đầu nhìn sóng mắt lưu chuyển của Alex, cười nói: “Tôi cho tới bây giờ cũng chưa tắm cho A Hoàng.”

“... ” Động tác Diệp Hiểu Không dừng một chút, qua hồi lâu mới lên tiếng, “Vây chắc nó bẩn lắm.”

“... Mẹ tôi tắm cho nó, bất quá trên căn bản cũng là đi cửa hàng thú nuôi tắm.”

“Thiết, chủ nghĩa đại nam tử, thật ra thì tắm cho chó có nhiều cái rất thú vị. ” Diệp Hiểu Không tiếp tục chà xát chà xát xoa bóp xoa bóp, đem Alex tắm rửa toàn thân xong cũng muốn tặc mao lên.

Trần Quý quay đầu đánh giá y hồi lâu, mới chậm rãi nói: “Đã nhìn ra.” Nói xong thế nhưng đưa thay sờ sờ gương mặt Diệp Hiểu Không.

“Cậu làm gì?” Trên mặt xúc cảm trơn trượt thoáng cái làm cho Diệp Hiểu Không luống cuống, y dùng mu bàn tay lau, đem bọt lau sạch, mới cúi đầu tiếp tục công việc. Bất quá không đợi tới tay của y chạm đến chân trước Alex, y đã bị một cổ lực mạnh kéo lên.

“Đột nhiên muốn hôn cậu.” Trần Quý cười cười, liền áp lên đôi môi Diệp Hiểu Không, đưa lưỡi nhẹ nhàng liếm liếm liền dễ dàng cạy mở hàm răng của đối phương, ôm đối phương đầu lưỡi từ từ mút vào. Diệp Hiểu Không vừa mới bắt đầu còn tránh né rất nhỏ, nhưng y vốn không phải người già mồm cãi láo, hơn nữa hai người đã lưỡng duyệt, đương nhiên sẽ sinh ra khát vọng đối với thân thể đối phương một cách tự nhiên. Y giờ tay ôm cổ Trần Quý, từ từ hôn trả lại, một cái tay khác cũng bắt đầu ở trên người đối phương bắn khoắn.

“A, cậu sờ đi đâu? ” Trần Quý một phát bắt được tay Diệp Hiểu Không làm loạn, thấp giọng hỏi.

Diệp Hiểu Không đỏ mặt, nhưng không có rút móng vuốt về, mà là thuận tay vuốt vuốt cái móng Trần Quý: “Hừ, sớm muộn gì có một ngày tôi sẽ biết tư vị.”

Trần Quý nhíu mày: “Cậu biết? Không phải hẳn là tôi đi? Bất quá cũng đúng, sớm muộn gì cậu cũng sẽ biết kỹ thuật của tôi.”

“... ”

Không đợi Diệp Hiểu Không phản bác, mập mờ giữa hai người liền bị một chuỗi bọt nước đánh vỡ.

Alex tức giận hung hăng lắc lắc bộ lông ướt nhẹp trên người, rốt cục đem lực chú ý của hai người một lần nữa kéo về trên người mình, lúc này dù bận vẫn ung dung ở trong bồn tắm trở mình, đem bụng hướng lên trời, hai chân lại tận lực duỗi duỗi thẳng.

“Nó làm gì? ” Trần Quý không giải thích được.

Diệp Hiểu Không đầu đầy hắc tuyến, càng muốn quyết định đem Alex đi nấu món thịt chó bảy món: “Nó là muốn tôi giúp nó tắm rửa tiểu huynh đệ.”((o) con chó bá đạo =))))

“... ” Trần Quý tê cứng, đây rốt cuộc là một con chó như thế nào a?!!

END

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ta-lai-co-tinh-dau-roi>